

ΕΥΔΑΜΗΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμου. ἔκρουεν ποτὲ τὸν Ξενοκράτην, ὅτι ἐφιλοχρεῖται εἰς μίαν ἀκαδημίαν, μὲ μερικοὺς μισθοὺς, ἠρώτησε τοὺς περιεστώτας, ποῖός ἦτον ἐκεῖνος ὁ γέρον; οὗτοι δὲ τὸν ἀπεκρίθησαν, ὅτι εἶναι ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ζητοῦσι τὴν ἀρετὴν· αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη, καὶ πότε θέλει τὴν μεταχειρισθῆ, εἰάν ἀκόμη τὴν ζητῆ; δεικνύων μὲ τοῦτο, ὅτι διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, πρέπει νὰ τὴν ζητήσῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νεότητός του. Οὗτος ἔζη τὸ 312. Π. Χ.

ΕΥΔΑΜΟΣ, βασκανολόγος, ὅσις μὲ διαφοροὺς μαγείας, ἀπεδίωκε ὡς ἔλεγε, τὰ πονηρὰ δαιμόνια, καὶ ἐπροφύλαττε τοὺς ἄλλους ἀπὸ φαρμακερὰ δαγκάματα ὄρεων, καὶ ἀπὸ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιπλασθῆ. Ἀριστοφ.

ΕΥΔΗΜΟΣ, ῥήτωρ περίφημος. Ἐγραψε λεξικὸν τῆς Ῥητορικῆς, καὶ διάφορα ἄλλα συγγράμματα.

ΕΥΔΙΚΟΣ, φίλος καὶ ὀπαδὸς τοῦ βασιλέως Φιλίππου, ἐκ Λαρίσσης, τὸν ὁποῖον παρεκίνησε νὰ ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Δημ. Καὶ ἕτερος ἕφορος Σπαρτιάτης. Ξενοφ.

ΕΥΔΟΚΙΑ, ἢ Εὐδοξία Μακρεμβυλίτισσα, θυγάτηρ Κωνσταντίνου τοῦ ὀγδόου, καὶ σύζυγος κατὰ πρῶτον τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα, καὶ ἔπειτα τοῦ Διογένους Ῥωμανοῦ. Συνέγραψε λεξικὸν ἱστορικομυθικόν, Ἰωνία ἐπιγραφόμενον, ἐκδοθὲν εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1782. εἰς τὰ ἀνέκδοτα τοῦ Βιλλοισῶνος. Ἐζη τὸ 1070. Μ. Χ.

ΕΥΔΟΚΙΑ, πρότερον Ἀθηναῖς καλομένη, γυνὴ τοῦ Αυτοκράτορος Θεοδο-

σίου τοῦ Νεωτέρου, περίφημος διὰ τὰ μεγάλα τῆς προτερήματα, εἰς τὴν ὁποῖαν τινὲς ἀποδίδουσιν ἓν ποίημα, Ομηροκεντρα ἐπιγραφόμενον, ἐκ 2343. ἑξαμέτρων στίχων· ἐκδοθὲν ὑπὸ Ἀλδου.

ΕΥΔΟΞΟΣ. Κυζικηνὸς γεωγράφος. Ἐζη τὸ 120. Π. Χ. ὅσις κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου, ἐπεχειρίσθη τὴν εἰς τὰς Ἰνδίας περιήγησιν· ὅθεν λέγεται ὅτι ἔφερε τοὺς πρώτους ἀδάμαντας εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολλὰς ἄλλας γεωγραφικὰς εἰδήσεις. Στράβ.

ΕΥΔΟΞΟΣ, υἱὸς Αἰσχίνου, ὁ Κνίδιος, μαθηματικὸς, γεωμέτρης, ἀστρολόγος, ἰατρός καὶ νομοθέτης. Παρέδωκε τὴν Γεωμετρίαν τὸν Ἀρχῶτα, καὶ τὴν Ἰατρικὴν, τὸν Σικελιώτην Φιλεσίωνα. Λέγει δὲ καὶ ὁ Σωτῖων, καὶ ὁ Πλάτων, ὅτι ἐμαθήτευσεν εἰς αὐτόν. Εἰς τὸν 23. χρόνον τῆς ἡλικίας του, ἀπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν Σωκρατικῶν φιλοσόφων, μετὰ τοῦ ἰατροῦ Θεομέδοντος, τρεφόμενος ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ ἤκουσε τοὺς ἐκεῖ σοφοὺς, ὑπῆγεν εἰς Αἴγυπτον μὲ τὴν χρηματικὴν βοήθειαν τῶν φίλων του, μετὰ Χρυσίππου τοῦ ἰατροῦ, ὅπου ἐσυστήθη εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν ὀκταετηρίδα· ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀπέκτησε πολλοὺς μαθητάς. Τὸν ὑπεδέχθησαν δὲ εἰς τὴν πατρίδα του μὲ τιμὴν μεγάλην, ὅπου συνέγραψε καὶ νομοθεσίαν· ἔτι δὲ περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ Ἀστρολογικὰ, καὶ Γεωμετρικὰ, καὶ ἄλλα τινά. Ἰπῆρξαν καὶ ἕτεροι δύο Εὐδοξοὶ. Ἐζη περὶ τὴν ργ'. Ολυμπιάδα.

ΕΥΕΛΘΩΝ, βασιλεὺς τῆς ἐν Κύπρῳ

Σαλαμῆνος, πᾶτερ τοῦ Σιρόμου, ὅστις ἐβασίλευσε τὸ 527. Π.Χ. ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέταξαν οἱ Πέρσαι τὴν νῆσον Κύπρον. Ηρόδ.

ΕΥΨΗΓΟΡΟΣ, Ἀθηναῖος, τοῦ ὁποίου νόμον ἀναφέρει ὁ Δημοσθένης, εἰς τὸν κατὰ Μιδείου.

ΕΥΨΗΜΒΡΟΣ, Ἕλληνας, ποιητῆς, ἱστοριογράφου καὶ φιλόσοφου τῆς Κυθηναϊκῆς σχολῆς, σύγχρονος τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, καὶ φίλος τοῦ Κασσάνδρου. Ἐπωνομάσθη Ἀθεός, διότι ἤθελε ν' ἀποδείξῃ εἰς ἓνα σύγγραμμά του, ὅτι οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἴσαν θνητοί. Πλούτ.

ΕΥΨΗΝΟΣ, ποιητῆς, ἐκ τῆς νήσου Πάρου, σύγχρονος τοῦ Ἐμπεδοκλέους.

ΕΥΨΗΝΟΣ, ποιητῆς καὶ οὔτος Πάριος· ἔζη εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Σωκράτους. Πλάτ.

ΕΥΨΗΝΟΣ, γαμβροκτόνος. Γράφουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὅτι οὗτος ἐφόνευσε τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς του, τοὺς ὁποίους ἐπροσκάλει εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐγυμνάζοντο τὴν πάλτην, καθὼς καὶ ὁ Οἰνόμαχος, ὅστις ἔδιδε τὰς θυγατέρας του, εἰς τὸν, ὅστις ἤθελε νικήσῃ μὲ τὴν ἄμαξάν, τῶν δὲ νικημένων ἔκοπτε τὰς κεφαλὰς, καὶ τὰς ἐκρεμοῦσεν εἰς τὸν οἶκόν του. Ἀλλ' ὁ Ἰδίας νικήσας, ἤρπασε τὴν θυγατέρα του Μάρπησσαν· μὴ δυνάμενος δὲ ὁ Εὐψήνης νὰ τὴν φθάσῃ ἐφόνευσε τοὺς ἵππους του, καὶ αὐτὸς ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν. Ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ ἀδελφὸς τοῦ Λυγκείως.

ΕΥΨΗΝΩΡ, ἐπίσημος Ἰθακῆσιος, πατήρ τοῦ Λεωκράτους. Ομ. Οδ.

ΕΥΨΗΛΙΟΣ, διάκονος τῆς ἐν Ἀλεξαν-

δρεία ἐκκλησίας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος τῆς ἐν Σούλκῃ. Ἐξέδωκε τὸ 458· τὰς ἐπιστολάς τοῦ Παύλου διὰ σίχων, μεθ' ἐνὸς προλόγου περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Παύλου. Ἀθανάσιος δὲ ὁ νεώτερος τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, μετὰ παρέλευσιν τινῶν χρόνων, ἐξέδωκε τὴν αὐτὴν, μετὰ τινος ὑποδιαίρεσεως τῶν κεφαλαίων, καὶ σημειώσεων τῆς παλαιᾶς Γραφῆς, τὴν ὁποίαν παρέδωκεν εἰς τὴν ἐν Κιισσαρία βιβλιοθήκην, ἧτις καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπεσώθη· ἐξεδόθη δὲ ὑπὸ Λαυρεντίου Ζακανίου ἐν Ρώμῃ τὸ 1698.

ΕΥΨΗΡΟΣ, Ἀθηναῖος, φίλος τοῦ Σωκράτους, κατακτήσας πένης διὰ τὸν πόλεμον. Ξενοφ.

ΕΥΨΗΔΗΜΟΣ, Ἀθηναῖος, χρηματίσας πρέσβυς ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὕψρον δὲ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ μετὰ τοῦ Δημοσθένους.

ΕΥΨΗΔΗΜΟΣ, σοφιστῆς ἀπὸ τῆν Χίου ἀδελφὸς τοῦ Λεωνητιδώρου, ζήσας καὶ εἰς Ἀθήνας ἐδίδαξε Τακτικὴν.

ΕΥΨΗΔΗΜΟΣ, δ' ἐπικληθεὶς Καλὸς, υἱὸς τοῦ Διοκλέους, καὶ μαθητῆς τοῦ Σωκράτους.

ΕΥΨΗΚΑΨ, ποιητῆς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας· συνέγραψε δράματα.

ΕΥΨΗΚΑΨ, Λακεδαιμόνιος· ἐστάλη πρέσβυς πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. Ξενοφ.

ΕΥΨΗΚΑΨ, ἄρχων ἐν Ἀθήναις τὸ Β' ἔτος τῆς 110. Ολυμπιάδος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη τὸ ψήφισμα νὰ στεφανώσων τὸν ῥήτορα Δημοσθένην. Καὶ ἕτερος πατήρ τοῦ Κορινθίου Ξενοκλείδα.

ΕΥΨΗΚΡΑΤΗΣ, Ολύμπιος, στρατηγὸς τοῦ Ἰππικῆ, ὅστις ἐπέδωκε τὴν πατρι-

του εἰς τὸν βασιλέα Φιλίππον. Δημ.
ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ, περίφημος ἀγαλμα-
τοποιός, υἱὸς καὶ μαθητὴς τοῦ περιφή-
μου Λυσίππου. Πλίν.

ΕΥΘΥΜΕΝΗΣ, ἐπίσημος Αἰγινήτης,
υἱὸς τοῦ Πυθία καὶ Φιλακίδου Ολυμπι-
ονκτῶν, ὑμνουμένων ὑπὸ τοῦ Πινδάρου.

ΕΥΘΥΜΕΝΗΣ, ἐξάλη οὗτος νὰ ἐξετά-
σῃ τὴν ἐν Αφρικῇ πορείαν τοῦ στρατηγοῦ
τῶν Καρχηδονίων, τὸ 340. Π. Χ. Στράβ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ, ὁ Ζυγαδινός, μοναχὸς
εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς καλουμένης
Περιδλεπταί, ὅστις διὰ τῆς πολυμαθείας
αὐτοῦ ἔγινε περίφημος καὶ γνωστὸς εἰς τὴν
βασιλισσάν, Ἀνναν τὴν Κομνηνὴν. Ἀλέ-
ξᾶς δὲ ὁ Κομνηνὸς τὸν ἐτίμα μεγάλως,
καὶ διὰ προσαγῆς αὐτοῦ τὸν ὑπεγράψατο καὶ
συνέγραψε ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν
θείων πατέρων, τὴν δογματικὴν Πανο-
πλίαν, ἣ ὁποία συνίσταται ἀπὸ 28. κε-
φάλαια· συνέγραψε δὲ καὶ ἄλλα τινα,
τὰ ὁποῖα εἶναι εἰσέτι ἀνέκδοτα· ἐξεδόθη
αὕτη ἀπαραλλάκτως ἐν Τεργοδύσει τῆς
Οὐγγροβλαχίας τὸ 1710. Ἐζη τὸ 1080.

ΕΥΘΥΝΟΣ, ἀθλητὴς Σάμιος. Δημ.
Μηδ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, Ἀθηναῖος, μάντις, ἐπ-
αγγελομένης τὴν περὶ τὰ θεία ἐπιστή-
μη.

ΕΥΪΠΠΗ, οὕτως ἐκαλοῦντο δύο ἐκ
τῶν πεντήκοντα, θυγατέρων τοῦ Δα-
ναοῦ. Ἀπολλοδ.

ΕΥΚΑΜΠΪΔΗΣ, Ἀρκὰς, φίλος καὶ ὁ-
παδὸς τοῦ βασιλέως Φιλίππου. Δημ.
περὶ Στεφ.

ΕΥΚΛΕΪΔΗΣ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς σχολῆς
εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἡ πατρίς αὐτοῦ φαί-

νεται νὰ ᾔηται ἡ αὐτὴ πόλις· εἰς αὐ-
τὴν ἐδίδασκε τὴν Μαθηματικὴν, καὶ ἐβ-
γαλε πλῆθος μαθητῶν. Τὰ συγγράμμα-
τά αὐτοῦ εἶναι τὰ μαθηματικὰ σοιχεῖα
εἰς βιβλία 15. Συνέγραψε καὶ ἕτερα
συγγράμματα. ἔζη τὸ 300. Π. Χ. οὗτος
λέγεται καὶ πατὴρ τῆς Γεωμετρίας.

ΕΥΚΛΕΪΔΗΣ, ἐγεννήθη εἰς τὰ Μέ-
γαρα· ἦτο μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. Τὸ-
σην εὐχαρίστησιν εἶχε νὰ ἀκούη τὰ μα-
θήματά αὐτοῦ, ὥστε, ἐπειδὴ συνέβη πόλε-
μος μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων, ὁ
Εὐκλείδης ἐνδύστο φορέματα γυναικεῖα,
καὶ ἐπήγαγε νὰ ἀκούη τὰ μαθήματά
αὐτοῦ· ἐδόθη ἔπειτα εἰς τὴν Λογικὴν, καὶ
ἔκαμε μίαν ἰδικὴν αἵρεσιν.

ΕΥΚΛῆΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, με-
τὰ τοῦ Θεουκίδου εἰς τὴν Θράκην.

ΕΥΚΛῆΣ, στρατηγὸς τῶν Συρακουσέ-
ων, υἱὸς τοῦ Ἰππωνος, πολεμήσας κα-
τὰ τοῦ Νικίου. Θουκ. Ξενοφ.

ΕΥΚΡΑΤΗΣ, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος·
εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὸν βασι-
λέα τῆς Μακεδονίας Περδίκαν, ὅστις
τὸν εἶχε πάντοτε εἰς τὴν τράπεζάν αὐτοῦ.
Δὲν ἐσυγχώρει κἀνένα νὰ καθίσῃ εἰς τὴν
τράπεζαν τοῦ βασιλέως, εἰ μὴ δὲν ᾔξευ-
ρε τὴν φιλοσοφίαν, καὶ τὴν Γεωμετροί-
αν, ὡς αὐτός. Ἐζη τὸ 360. Π. Χ. καὶ
ἐρονεύθη ἀπὸ τὸν Παρμενίωνα.

ΕΥΚΡΑΤΪΔΗΣ, ἡγεμὸν τῆς Βακτρι-
ανῆς χώρας ἐν Ἀσίᾳ. Στράβ.

ΕΥΚΤΗΜΩΝ, Διμαγωγός, ἐν Ἀθή-
ναις, σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους.

ΕΥΚΤΗΜΩΝ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναί-
ων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, ὅ-
τερον ἐστράτευσεν καὶ ὄρωι τὸ τρίτον
ἔτος τῆς 92. Ολυμπ. Θουκ. Ξενοφ.

Ε.Υ.Α. τῆς Κ.Π.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΥΜΑΧΟΣ, ὁ δούλος τοῦ Οδυσσεύος.

ΕΥΜΑΧΟΣ, υἱὸς τοῦ Χρύσεως, στρατηγὸς τῶν Κορινθίων, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ· Θουκ.

ΕΥΜΕΝΗΣ, ὁ Καρδιανός, γραμματεὺς τοῦ Φιλίππου, υἱοῦ τοῦ Αμύντου· μετὰ τὸν θάνατόν του ἔμεινεν εἰς τὸ ἴδιον ἀξίωμα πλησίον τοῦ Αλεξάνδρου ΙΒ. χρόνους. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αλεξάνδρου διορίσθη διοικητὴς τῆς Καπταδοκίας, ὑπὸ τῆς διοικήσεως του Εὐμενοῦς. Οὗτος ὁπερίφημος ἀνὴρ, ἐσάθη εἰς διαφόρους πολέμους μετὰ ἀνδρείαν καὶ γενναϊότητα· ἀλλ' οἱ Μακεδόνες φθονοῦντες τὸν ἐφυλάκωσαν. Ὁ δεσμοφύλαξ τὸν ἠρώτησε, μετὰ ποῖον τρόπον ἤθελε νὰ τὸν φυλάξῃς ὁ Εὐμενὴς ἀπεκρίθη, “ὡς φοβερώτατον λέοντα, ἢ ἀγριώτατον ἐλέφαντα·” τὴν τρίτην ἡμέραν ἔκραξε τὸν ἀρχιδεσμοφύλακα, καὶ τὸν εἶπε, “δὲν εἶναι ἴδιον τῆς φρονήσεως τοῦ Αντιγόνου, νὰ μετὰ τρεῖς ἡμέρας φυλακωμένον, καθότι πρέπει νὰ διατάξῃ νὰ μετὰ θανατώσωσιν ἢ νὰ μετὰ ἐλευθερώσωσιν.·” ὁ δὲ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸν ἀπεκρίθη, ὅτι, “ἔχων τοιαύτην γνώμην, ἔπρεπε νὰ ἀποθάνῃς εἰς τὴν μάχην, καὶ νὰ μὴ πέσῃς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ.·” “ἐγὼ δὲν ἐπολέμησα ἀπεκρίθη μετὰ δυνατώτερόν μου, οὔτε μετὰ χειρὸς κατὰ τινος τὰ ὄπλα, χωρὶς νὰ τὸν νικήσω· ἀλλὰ τώρα δὲν ἔπρεπε διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν φίλων·” ἐδάσαν ἡ δέ εἰς τὴν φυλακὴν, ἀπὸ τὴν πεῖναν τρεῖς ἡμέρας, ἔπειτα ἐσφάγη ἀπὸ τοῦ φύλακος, διὰ προσαγῆς τοῦ Αντιγόνου.

ΕΥΜΕΝΙΟΣ, Γάλλος, ῥήτωρ, ἔζη ἐπὶ Κώνσταντος τοῦ χλωροῦ. Σώζονται καὶ τοῦ

του πέντε λόγοι. ἐκδοθ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Λατίνων ῥητόρων.

ΕΥΜΗΛΟΣ, ἀρχαῖος ποιητὴς, Κορινθίος, ἔζη τὸ 760. Π. Χ. Συνέγραψε μίαν Τιτανομαχίαν. Απολδρ.

ΕΥΜΗΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Αδμήτου, καὶ τῆς Αλκίσιδος, ἡγεμὼν τῶν Θεσσαλῶν ἐλθὼν μετὰ ἑνδεκα πλοῖα εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος. Ἐλαβεν εἰς γυναῖκα, τὴν Ἰφθίμην, θυγατέραν τοῦ Ἰκαρίου, καὶ ἀδελφὴν τῆς περιφήμου Πηνελόπης. Ομ. Ιλ.
ΕΥΜΟΛΠΟΣ, υἱὸς τοῦ Μουσίου, ἀρχηγὸς τῶν ἐορτῶν εἰς τιμὴν τῆς θεᾶς Δήμητρος. ἔζη τὸ 1200. Π. Χ.

ΕΥΝΑΨΙΟΣ, ἀπὸ τὰς Σάρδεις τῆς Λυδίας, καὶ συγγενὴς τοῦ φιλοσόφου Χρυσάνθου ἀπὸ μέρος τῆς γυναικὸς του· ἔζη τὸ 404. ἐδιδάχθη ὑπὸ αὐτοῦ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ τὴν Ῥητορικὴν. Τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ὑπέπεσεν εἰς μεγάλην ἀσθένειαν. Μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν ἐδόθη εἰς τὴν Ῥητορικὴν, διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Προαιρεσίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ γονεῖς του τὸν ἐδίαζαν, καὶ θέλοντες νὰ διδαχθῇ καὶ τὰ μυστήρια, τὸν ἐμπόδισαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον. ἐδιδάχθη ὁμῶς τὰ τῶν Ἑλλήνων τόσον, ὥστε ἐμιμήθη καὶ τὰ μυστήρια τῶν Ἑλευσινίων, ἔπειτα ἠκουλούθησε τὴν Ἰατρικὴν. Μεταξὺ τῶν πρέσβειων τῆς Λυδίας, οἵτινες ἀπεσάλησαν πρὸς τὸν Ἰουλιανόν, ἦτο καὶ αὐτός, καθὼς ὁ ἴδιος ἀναφέρει. Συνέγραψε τοὺς βίους τῶν φιλοσόφων, καὶ σοφιστῶν τοῦ αἰῶνός του, διὰ προσαγῆς τοῦ Χρυσάνθου, εἰς ἑν γερῶδες καὶ τεχνικὸν ὕφος· ἔτι καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Δελφίου, μέχρι τῆς ἐξουσίας

τοῦ Χρυσόμοι, καὶ τὸν θάνατον τῆς
 ἑλλάδας. Σώζονται ἐξ αὐτῶν τινὰ ἀ-
 πειράσματα, βίοι τῶν φιλοσόφων, ἰσο-
 ρηθῆναι μετὰ σημειώσεων τοῦ Βαλεσίου,
 καὶ τὰ περί τῶν συγγραφέων τῆς Βυ-
 βλιότιδος.

ΕΥΝΗΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἰάσωνος, καὶ τῆς
 Πυλῆς, βασιλίσσης τῆς νήσου Λή-
 νου, ὅστις ἐξηγόρασε παρά τοῦ Ἀχιλλέως
 Λυκάονα, ὄννατον υἱὸν τοῦ Πρι-
 φίου. Ομ. Ἰλ.

ΕΥΝΟΜΙΟΣ, ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν,
 μαθητὴς τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῶν Αρει-
 κῶν Δετίου, καὶ ἀρχιγέτης τῶν Εὐ-
 πχεϊανῶν. Κατ' ἀρχὰς ἦτο διάκονος εἰς
 τὴν Ἀντιόχειαν. Τὸ δὲ 360. ἔγινεν ἐπί-
 σκωπος τῆς Κυζίκου· ἐξ αἰτίας δὲ τῆς
 ἀφροσύνης του τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐξωρί-
 σθη ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος Κωνσταντί-
 νου. Ο δὲ Ουέλης τὸν ἀπεδίωξεν ἕως
 τὴν Μαυριτανίαν· ἐπανελθὼν δὲ ἐκ τῆς
 ἑσπέριας, ἔλασεν ἄδειαν νὰ ἰσχυράσῃ εἰς
 τὰ ὑποσητικά του, ὅπου περί τὸ 370.
 ἀπέθανε. Σώζεται μία ἐξηγήσις του πε-
 ρὶ Πίσεως, καὶ μία ἀπολογία του, τὴν
 ὁποίαν ἀναιρεῖ ὁ Μέγας Βασιλεὺς· ἐξε-
 δόθησαν ἀμφότερα εἰς τὴν βιβλιοθήκην
 τοῦ Φαβριχίου.

ΕΥΝΟΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀρχιτέλους, ὅς-
 τις ὑπηρετῶν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅτε ὁ
 Ἡρακλῆς ἐφιλοφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ Οἰνέως,
 ἐνῶ ἔχυνε νερὸν διὰ νὰ νίψῃ τὰς χεῖρας
 του ἐραπίσθη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τόσον
 βαρέως διὰ τὴν ἀνεπιτειδηότητά του, ὥ-
 στε ἔπεσεν ἀμέσως νεκρὸς. Απολδρ.

ΕΥΝΟΜΟΣ, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, πα-
 τὴρ τοῦ Πολυδέου, καὶ Λυκούργου.
 Πλάτ.

ΕΥΝΟΜΟΣ, ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων,
 Ξενοφ.

ΕΥΝΟΜΟΣ, κήρυξ τῶν Ἀθηναίων Στεφ.

ΕΥΝΟΜΟΣ, ποιητὴς καὶ κιθαρωδὸς
 ἐκ Λοκρῶν.

ΕΥΞΕΝΙΔΗΣ, ποιητὴς Κωμικός, τῆς
 ἀρχαίας Ἀττικῆς κωμωδίας Σουΐδ.

ΕΥΞΕΝΟΣ, Λακεδαιμόνιος ἡγεμὼν ἐν
 Ἀσίᾳ. Ξενοφ.

ΕΥΞΙΘΕΟΣ, Ἡλεῖος, ὄπαδὸς καὶ πι-
 στός τοῦ βασιλέως Φιλίππου· Δημ. περί
 Στεφ.

ΕΥΘΔΙΑΝΟΣ, Σμυρναῖος, ῥήτωρ πε-
 ρίφημος· ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ἀρι-
 στοτέλους, ἄλλοι δὲ λέγουσι τοῦ Πολύ-
 μωνος. Εγραψε πανηγυρικά πολλὰ εἰς τὴν
 Ἰώμην, ὅπου καὶ ὁ υἱὸς του ἀπέθανε.

ΕΥΘΔΟΣ, Ῥόδιος ποιητὴς· ἔζη ἐπὶ Νέ-
 ρωνος, ἐχρημάτισε περίφημος εἰς τὴν
 Ἰωμαϊκὴν ποιητικὴν· τὰ συγγράμματά
 του δὲν ἀπεσώθησαν.

ΕΥΠΑΛΙΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Ναυσρόφου,
 Μεγαρεὺς ἀρχιτέκτων, ὅστις κατασκεύα-
 σε μέγα ὄργανον ἐπὶ τῆς νήσου Σάμου
 διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ὠχετεύετο ἐπὶ δι-
 ἄστημα ἑπτὰ σταδίων καὶ ἐφέρετο ἕως
 εἰς τὴν πόλιν. Ηροδ.

ΕΥΠΕΙΘΗΣ, εἰς τῶν ἐπισήμων Ἰθακι-
 σίων, πατὴρ τοῦ Ἀλτινοῦ. Ομ.

ΕΥΠΟΛΙΣ, εἰς τῶν παλαιῶν, τῆς πα-
 λαιᾶς κωμωδίας, καὶ μιμητὴς τοῦ Κρα-
 σίνου κατὰ πάντα· ἔζη περί τὰ 424.
 Π. Χ. Σώζονται μερικά του ἀποσπάσμα-
 τα ἐκδοθέντα ἐν ταῖς συλλογαῖς τῶν
 παλαιῶν κωμικῶν.

ΕΥΡΙΒΑΤΗΣ, ἢ Εὐρίδατος, πονηρὸς
 τις· ἀλλ' ὁ Ηρόδοτος τὸν ἰσορεῖ ὅτι ἦτο
 στρατηγός, ἀπὸ τὸ Ἀργος, καὶ ὅτι ἐγ-
 νῆκε τὸν Περσικόν πόλεμον.

μνάσθη τὸ Πένταθλον, καὶ ἦτον ἐπι-
τήδειος εἰς μονομάχίαν.

ΕΥΡΙΠΪΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Μνησάρχου καὶ
τῆς Κλειτοῦς ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα· ἐχρη-
μάτισε, ρήτωρ, φιλόσοφος, καὶ ποιητὴς
Τραγικός. Εσφαλεῖτο εἰς ἓνα σπήλαιον
καὶ ἐσύνθετε τὰς Τραγωδίας του, αἱ ὁ-
ποῖαι εἶχον μεγάλην ὑπόληψιν. Εἰς τὴν
ἐκστρατείαν τῆς Σικελίας ὑπὸ τὴν στρα-
τηγίαν τοῦ Νικίου, ἐνικήθησαν οἱ Ἀ-
θηναῖοι, καὶ οἱ στρατιῶται ἠλευθερόνοντο
λέγοντες μόνον μερικὰ ποιήματα τοῦ
Εὐριπίδου. Ο Σωκράτης τούτου τὰς Τρα-
γωδίας μόνον παρέσαινε. Ο Αργέλαος
βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, τὸν εἶχεν εἰς
μεγάλην ὑπόληψιν, καὶ τὸν ἔκαμε πρῶ-
τον σύμβουλον τοῦ βασιλείου του. Ἀπέθα-
νε δὲ εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν τὸ 405. Π. Χ.

ΕΥΡΙΠΪΔΗΣ, δημαγωγὸς ἐν Ἀθήναις,
ὅστις κατεδικάσθη εἰς μίαν χρηματικὴν
ποινήν. 500. ταλάντων διὰ τινὰ νόμον,
τὸν ὁποῖον οὗτος ἐπρόβαλεν. Ἀριστοφ.

ΕΥΡΥΔΗΣ, εἰς τῶν μνηστέρων τῆς
Πηνελόπης ἐν Ἰθάκῃ, φονεὺς ὑπὸ τοῦ
Τηλεμάχου. Ομ. Οδ.

ΕΥΡΥΑΝΑΞ, υἱὸς τοῦ Δωριέως, κατα-
γόμενος ἐκ βασιλικῆς γενεᾶς τῆς Σπάρ-
της, καὶ στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν εἰς
τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Ηρόδ.

ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΣ, Σπαρτιάτης, Ἀρχιναύ-
αρχος ὕλου τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς τοὺς
κατὰ τῶν Περσῶν πολέμους. Τοῦτον ὁ
Θεμιστοκλῆς ἐβίασε νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ
ἀπὸ τὸ σενὸν τῆς Σαλαμίνας μετὰ τοῦ
στόλου, ἐνῶ ὁ Εὐρυβιάδης ἐσκόπευε νὰ
ἔλθῃ εἰς τὸν σενὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου,
δὲ νὰ προφυλάξῃ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ
τῆν ἐπιδρομὴν τῶν Ἐσφόρων. Ηρόδ.

ΕΥΡΥΒΩΤΑΣ, Κρής, στρατηγὸς τῶν το-
ξοτῶν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἀρρίαν.

ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ, εἰς τῶν πεντήκοντα
υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, φονεὺς ὑπὸ τῆς
Δαναΐδος Φάρτης· Ἀπόλλοδ.

ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ, ἀρχαῖος ἡγεμὼν τῆς
Τρωάδος, πατὴρ τοῦ Ἀβαντος καὶ Πο-
λυΐδου, τὸν ὁποῖον ὁ Ὀμηρος καλεῖ γέρον-
τα Ονειρόπολιν.

ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ, εἰς τῶν μνηστέρων τῆς
Πηνελόπης, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Ὀ-
δυσσεύς, ὅτε ἐπέσρεψεν ἀπὸ τὴν Τρωά-
δα Ομ. Οδ.

ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ, περίφημος ἀθλητὴς Κυ-
ρηναῖος θαυμαζόμενος διὰ τὴν μεγάλην
του Στωϊκὴν ἀπάθειαν.

ΕΥΡΥΔΑΜΗ, θυγάτηρ τοῦ Διακρο-
τίδου, γυνὴ τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης
Μεοτυχίδου· Ηρόδ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, ἀρχόντισσα, ἀπὸ τὴν Ἰε-
ράπολιν. εἰς τὸ γῆρας τῆς ἔμαθε γράμ-
ματα, διὰ νὰ διδάξῃ καὶ νὰ ἀναθρέψῃ τὰ
τέκνα τῆς.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, γυνὴ τοῦ βασιλέως
Ἀμύντου· εἶχε τρεῖς υἱούς, Ἀλέξανδρον,
Περδικκᾶν καὶ Φίλιππον· Μετὰ τὸν θά-
νατον τοῦ Ἀμύντου ἐβασίλευσεν ὁ Ἀλέ-
ξανδρος μόνον ἓνα χρόνον, ἔπειτα ὁ Περ-
δικκᾶς καὶ τέλος ὁ Φίλιππος.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, γυνὴ τοῦ Ἀρρίδαίου καὶ
ἐγγονὴ τοῦ Φιλίππου.

ΕΥΡΥΘΩΗ, μία τῶν θυγατέρων τοῦ
Δαναοῦ, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀναφέρουσιν ὡς
γυναῖκα τοῦ Οἰνομάου, καὶ μητέρα τῆς
Ἰπποδαμείας· Ἀπόλλοδ.

ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Ὠπός Παε-
στηνορίδου, τρεφὸς τοῦ Ὀδυσσεύς, τὴν ὁ-
ποίαν ὁ πατὴρ του Λαίρτιος γέγονεν

ἔτις μετὰ ταῦτα ἀνέθρεψε καὶ τὸν Τηλέμαχον. Αὐτὴ πρώτη ἔδωκε τὴν εἶδησιν εἰς τὴν Πηνελόπην, περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ὀδυσσεύος ἀπὸ τὴν Τρωάδα. Ομ. Οδ.

Εἴρικλῆς, μάντις, Ἀθηναῖος, ὅσις λέγεται ὅτι ἔφερεν ἐντὸς τοῦ σώματός του ἓνα δαίμονα, ὃν ἐγγαστρέμιον, διὸ οἱ σοιοῦτοι ἐκαλοῦντο ἐκ τούτου Εὐρυκλεῖς.

Εἴρικράτης, υἱὸς τοῦ Πολυδώρου, πατὴρ τοῦ Ἀλεξάνδρου βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Αἰγείδων. Ηρόδ.

Εἴρικρατίδης, υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ πατὴρ τοῦ Λέοντος, βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Αἰγείδων. Ηρόδ.

Εἴριλοχος, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, ὅσις ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Αὐτονόης.

Εἴριλοχος, συγγενὴς τοῦ Ὀδυσσεύος, τοῦ ὁποίου τὴν ἀδελφὴν Κτημένην, εἶχεν εἰς γυναῖκα, καὶ ὅσις τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος.

Εἴριμαχος, υἱὸς τοῦ Λεοντιάδου, στρατηγὸς τῶν Θηβαίων, ὅσις ἐμβῆκεν ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν τῶν Πλαταιῶν καὶ ἐκυρίευσεν αὐτήν, ἀλλὰ ληφθεὶς ἀπὸ τοὺς Πλαταιεῖς ἐφονεύθη. Θουκ.

Εἴριμαχος, Ἰθακήσιος, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Πηνελόπης, πλουσιώτερος καὶ ἐπιστημώτερος τῶν ἐν Ἰθάκῃ, φονευσθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος, ὅτε ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν Τρωάδα. Ομ. Οδ.

Εἴριμαχος, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Ἰπποδαμείας, ὅσις νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Οἰνομάου ἐφονεύθη.

Εἴριμέδης, γυνὴ τοῦ Γλαύκου, βασιλέως τῆς Κορίνθου, καὶ μήτηρ τοῦ Βελλεροφόντου. Απολόδρ.

Εἴριμέδουσα, δούλη τοῦ βασιλέως τῶν Φαιάκων Αλινόου, ὑπηρετοῦσα τὴν θυγατέρα του Ναυσικάαν. Ομ. Οδ.

Εἴρινομος, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Πηνελόπης ἐν Ἰθάκῃ. Ομ. Οδ.

Εἴριπτόλεμος, υἱὸς τοῦ Πεισιάννακτος, Ἀθηναῖος, συγγενὴς τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὅσις ἐκλείσειε μίαν εἰρήνην μετὰ τοῦ Φαρναβάζου Σατράπου τῆς Περσίας. Κατεδικάσθη ὡς ὑπεύθυνος, διότι δὲν ἔθαψε τὰ νεκρὰ σώματα τῶν πεσόντων εἰς τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν.

Εἴριπυλαός, υἱὸς Τηλέφου καὶ Ἀγύσχης ἀδελφῆς τοῦ Πριάμου, τὸν ὁποῖον ὁ ποιητὴς ἴσσορεῖ κάλλιπον μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Τροίας.

Εἴριςθένης, υἱὸς τοῦ Αρισοδήμου, καὶ τῆς Ἀργίας, ἀδελφὸς τοῦ Προκλέους, εἷς τῶν Ηρακλειδῶν, βασιλεύσας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὴν Λακεδαίμονα, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἐκυρίευσαν, ὅτε ἦλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον, μετὰ τῶν λοιπῶν Ηρακλειδῶν. Ηρόδ.

Εἴριςθένης, εἷς τῶν πενήτηκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, φονευσθεὶς ὑπὸ μιᾶς Δαναΐδος.

Εἴριςθεῖς, υἱὸς τοῦ Σθενέλου, καὶ ἔγγονος τοῦ Περσέως, καὶ τῆς Νικίπης, θυγατρὸς τοῦ Πέλοπος. Σύζυγον εἶχε τὴν Αντιμάχην, θυγατέρα τοῦ Ἀμφιδάμαντος, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν υἱοὺς, Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδονα, Εὐρύδιον, Μέντορα, καὶ Περιμίδα, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν εἰς τὴν μάχην. Απολόδρ. Κατὰ δὲ τὸν Πίνδαρον καὶ Εὐριπίδην, ὁ Εὐρυσθεὺς ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Ἰόλαον.

Εἴριτος, βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας,

ἐπὶ τῆς Ηπειροῦ· οὗτος εἶχε διακηρύξειν, ὅτι ὅστις ἤθελε δυνηθῆναι νὰ τὸν νικήσῃ εἰς τὸ τόξον, νὰ λαμβάνῃ εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Ιόλην· ὅθεν ὁ Ηρακλῆς ἀγωνισθεὶς ἔλαβε τὴν νίκην, ἀλλ' ὁ Εὐρύτος δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὴν κόρην, διὸ καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ηρακλῆς, ἐκρήμνισε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ ἔλαβε τὴν Ιόλην αἰχμάλωτον, φονεύσας καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Εὐρύτου, Ιφίτον.

Εὐρώπη, θυγάτηρ τοῦ Αἰγυπιοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης, καὶ τῆς Τηλεφάσσης· ἐξ αὐτῆς ἔλαβε τὸ ἓν ἐκ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ παλαιοῦ κόσμου τὴν ὀνομασίαν, Εὐρώπη.

Εὐρώπιος, υἱὸς τοῦ Μακεδόνοιο καὶ τῆς Οριθείας θυγατρὸς τοῦ Ερεχθέως, ἐκ τοῦ ὁποῦ ὠνομάσθη ἡ ἐν Μακεδονίᾳ πόλις Εὐρώπος (Γρεβενά,) Στέφ.

Εὐρώτας, υἱὸς τοῦ Μύλητος βασιλέως τῆς Λακωνίας, καὶ ἔκγονος τοῦ Λέλεγος, ὅστις λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Εὐρυδικὴν, ἐγέννησε τὴν Σπάρτην, τὴν ὁποῖαν ἐνυμφεύθη ὁ Λακεδαίμων. Ἐκ τούτου λέγεται, ὅτι ὠνομάσθη καὶ ὁ διὰ τῆς Λακωνικῆς γῆς ῥέων ποταμὸς, Εὐρώτας. Απολδρ.

Εὐρωτώ, μία τῶν πεντήκοντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ. Απολδρ.

Εὐσέβιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Παλαισίνην, περὶ τὸ τέλος τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Γαλληνοῦ. Τιμηθεὶς δὲ πρῶτος τῆς ἐν Καισαρείᾳ κοινότητος, ἐφιλιώθη μεγάλως μὲ τὸν Πάμφιλον, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐπισήμως ἐτιμᾶτο τότε μὲ τὸ ἴδιον ἀξίωμα. Ἐλαβε καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ νὰ ὀνομάζηται καὶ αὐτὸς Πάμφιλος, χρηματίσας καὶ διδάσκαλος τῆς συζητήσεως

ἐκεῖσε σχολῆς ὑπὸ τοῦ Παμφίλου. Μετὰ δὲ τὸν διωγμὸν, τὸν ὁποῖον ἐκίνησεν ὁ Διοκλητιανὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐπροχειρίσθη ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας. Κατὰ δὲ τὸ 314, ἐμίχθη μὲ τὰς φιλονεικίας τοῦ Ἀρείου, καὶ θέλων νὰ τὸν ὑπερασπισθῆναι πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐνέσπειρε μερικὰς περικοπὰς εἰς τὰ συγγράμματά του, εἴτινες τὸν ἀποδεικνύουν ὑποπτον. Ἦτο παρὼν καὶ εἰς τὰς κατὰ Εὐσαθίου γενομένας συνόδους, καὶ Ἀθανασίου Ἀντιοχείας. Ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον, τὰς περὶ τοῦ Ἀθανασίου ἀναφορὰς, ὅτι ἐώρταζε τὸ τριακὸς ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας του· τότε ἐξεφώνησε καὶ ἐγκωμιαστικὸν τινα λόγον πρὸς αὐτὸν, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὗρε μεγάλην χάριν, καὶ μετ' αὐτοῦ συνέφαγε, καὶ συχνὰς ἐπιστολάς ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ. Ἐγεννήθη τὸ 264, καὶ ἀπέθανε τὸ 340. Τάσσεται ἀναντιρρόπως μεταξὺ τῶν πρώτων πεπαιδευμένων τοῦ αἰῶνος του. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζεται μέγας ἀριθμὸς, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει λεπτομερῶς ὁ Ἀνθιμος Γαζῆς, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν του βιβλιοθήκην.

Εὐσέβιος, ἐπίσκοπος τῆς Ἐμέσης, εἰς τὴν Φοινίκην· ἐχρημάτισε συμβουθὸς τῶν Ημιαρειανῶν· ἀπέθανε τὸ 360. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ὁ Ιερώνυμος, δὲν σώζεται κανὲν. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός του σωζόμενα, καὶ Λατινσὶ ἐκδοθέντα εἰς τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων, εἶναι ἀποσπάσματα διαφόρων Λατίνων Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

Βύσταθιος, ἐκ τῆς Σίδης τῆς Παμ-

φυλίας· ἦτο κατ' ἀρχάς ἐπίσκοπος τῆς Βιρρίας, καὶ παρευρέθη καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐν Νικαίᾳ σύνοδον· ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Αντιοχείας. Ἦτο μέγας ἐχθρὸς τῶν Αρσιανῶν, οἵτινες συνέβησαν νὰ συναχθῆ μία ἄλλη σύνοδος εἰς τὴν Αντιόχειαν. Γενομένης δὲ ταύτης καθρέθη καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὴν Θράκην, ἕως ὅτου ἐγνωρίσθη ἡ ἀθωότης του. Ἀπέθανε δὲ περὶ τὰ 360. Ἐχει μίαν ὁμιλίαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, πρὸς τὸν αυτοκράτορα Κωνσταντῖνον· φαίνεται ὅμως νὰ ἦναι γραμμένη, ἀπὸ τὸν Νεοκαλαστικός Γρηγόριον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐξήμερον, ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῶν Κριτῶν· περὶ ἐγγαστριμυθίας σύγγραμμα κατὰ τοῦ Δριγένους, καὶ μερικά ἐπισπάσματα, τὰ ὁποῖα συνάξας ὁ Φαβρίκιος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του ἐξέδωκε.

Εἴσταθιος, ὁ πολυμαθέστατος· πατρίδα εἶχε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐτιμήθη διδάσκαλος τῶν ῥητόρων, ἐχορηγήσασκε διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ τὸ 1155. ἔπειτα ἐπίσκοπος τῶν Μύρων τῆς Λυκίας· ἀλλὰ προτοῦ νὰ ἀναδεχθῆ τὸν ἐπισκοπικὸν τοῦτον θρόνον, διὰ προσαγῆς τοῦ βασιλέως Ἐμμανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἔγινε μητροπολίτης τῆς Θεσσαλονίκης. Ἦτο παρῶν εἰς τὴν γενομένην σύνοδον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος βασιλέως, πρὸς ἐξάλειψιν τῆς βλασφημίας τοῦ Μωάμεθ κατὰ τοῦ ὑψίστου, περὶ τὰ 1180. εὐρέθεις δὲ εἰς Θεσσαλονίκην τὸ 1185. ὅτε οἱ Σικελοὶ ἐκυρίευσαν ταύτην τὴν πόλιν, ἀπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τὴν εἰς τὰ πολιτικά φρόνησίν του, δι' ἧς ἐξημέρωσε τὴν θηριώδη καὶ ἀπάνθρωπον μα-

νίαν των κατὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ διὰ τῆς ῥητορίας του ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖράς των τὸ 1194. Ἡ πελυμάνειά του ἐξελέγχεται ἐκ τῶν συγγραμμάτων του. Ἐχει παρεκβολὰς εἰς τὸν Ὀμηρον, καὶ Διονύσιον τὸν Περιηγητήν. Ἐκτὸς τούτων συνέγραψε καὶ ἄλλα τινὰ ἀφηνῆ εἰσέτι. Ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὸ καθ' Ἰσμίνην καὶ Ἰσμινίαν σύγγραμμα· ἀλλὰ τούτο εἶναι ἔργον ἄλλου τινὸς Εὐσταθίου μὲν τοῦνομα, Αἰγυπτίου δὲ τὴν πατρίδα, καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος.

Εἴσταθιος Βαρθολομαῖος, Προφῆσωρ τῆς Ανατομίας καὶ Ἰατρικῆς, εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῆς Ῥώμης, τὸ 1250. Ἐξέδωκε διαφόρους εἰκόνας τῆς Ανατομίας, ὅτε δὲν ἐγνώριζαν τὴν τέχνην, καθὼς τὴν σήμερον.

Εἴσταθιος Καραβίας Δραγανίγος, Ἰθακήσιος, ἱερομόναχος· ἐσαῖθη διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὰς Κυδωνίας.

Εἴσταθιος Καραβίας Πανταζάτος, διδάσκαλος Βραχωρίου τῆς Ἀκαρνανίας.

Εἴστεφιος Αφροδισιεύς, σοφιστῆς περίφημος. Συνέγραψε λόγους πανηγυρικοὺς καὶ μελέτας.

Εἴστοχιος, ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν σοφιστῆς· συνέγραψε κατὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντῆ, καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας, καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Εἴστράπιος, ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ Εὐτυχίου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ μὲν πολὺ σέβας εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν ἐπιτάριόν του λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὸ 582. Συνέγραψε περὶ τῆς τῶν νεκρῶν καταστάσεως, τὰ ὁποῖα

ξεδόθησαν τὸ 1655.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, Νικαίας Μητροπολίτης, φιλόσοφος περιπατητικός· συνέγραψεν ὑπόμνημα, εἰς τὰ δύο βιβλία τῶν ὑσέρων Αναλυτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθ. Ἑλληνισί εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1536. Εἴη περί τὰ ΠΠΟ. Μ. Χ.

ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, Ἀργεῖος, ἐχρημάτισε πρέσβυς εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν. Θουκ.

ΕΥΣΩΡΟΣ πατήρ τοῦ Ἀκάμαντος, ἡγεμὼν τῆς Θράκης. Ομ. Ιλ.

ΕΥΤΕΚΝΙΟΣ, σοφιστής· συνέγραψε παράφρασιν, εἰς τὰ ἱξυτικά τοῦ Οππιανοῦ.

ΕΥΤΡΟΠΙΟΣ, ὁ γνωστός συγγραφεὺς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Τινὲς ὀνομάζουσιν αὐτὸν Φλάβιον Εὐτρόπιον, καὶ τὴν καταγωγὴν του ἀπὸ τὴν Ελλάδα· ἄλλοι τὸν θέλουσιν Ἰταλὸν σοφιστὴν, καὶ ἄλλοι ἐκεῖνον τῆς Γαλατίας, ὅστις ἔχει καὶ τινὰς ἐπισολὰς τοῦ συμμάχου. Ἦτον εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἰουλιανοῦ κατὰ τῶν Περσῶν, ὧν εἰς ἀξίωμα, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ ἴδιος. Εἴη περί τὰ 340. Σώζεται μία ἐπιτομὴ αὐτοῦ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ἣτις ἀρχεται ἀπο κτίσεως Ῥώμης, μέχρι τοῦ Π9. ἔτους, ἢ ἕως τὸν θάνατον τοῦ Ἰουλιανοῦ· τοῦτο τὸ σύγγραμμα ἐπεχειρίσθη, διὰ προσαγῆς τοῦ αυτοκράτορος Ουάλεντος, συνεγράφη δὲ Λατινισί.

ΕΥΤΥΧΪΔΗΣ, περίφημος ἀγαλαματοποιός, μαθητὴς τοῦ Λυσίππου. Πλυ.

ΕΥΦΑΜΪΔΗΣ, στρατηγὸς τῶν Κορινθίων, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Θουκ.

ΕΥΦΗΜΙΟΣ, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, κωμωδοῦμενος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοφάνους, διὰ τὴν ἐπιτηδεῖαν του κολακείαν. Σφηκ. 619

ΕΥΦΟΡΙΔΗΣ, Ἕλληνας, ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, ἀνθρωποπώλης. Ἀριστοφ.

ΕΥΦΟΡΙΩΝ, Χαλκιδεὺς. συνέγραψεν Ἑπικά, Ἡσίοδος Μοιζοπία, Ἀττικὴ χιλιάς, πέμπτη χιλιάς περὶ χρησμάτων.

ΕΥΦΟΡΒΟΣ, υἱὸς τοῦ Πανθίου, ἀνδρείος καὶ ταχὺς Τρωαδίτης, πληγώσας τὸν Πάτροκλον εἰς τὴν μάχην, καὶ φονεθεὶς ὑπὸ τοῦ Μενελάου. Ομ. Ιλ.

ΕΥΦΡΑΝΩΡ, περίφημος ἀγαλαματοποιός, καὶ ζωγράφος, σύγχρονος τοῦ Πραξιτέλους. Πλουτ.

ΕΥΦΡΩΝ, Ἀθηναῖος, κωμικός· συνέγραψε δράματα αἰσχυρά. Μοῦσαι. Συνεφθός. Θουκ.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΟΣ, Λοκρὸς, ἀθλητὴς, νικητὴς εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας, τὴν 81. Ολυμπ.

ΕΦΕΣΟΣ, υἱὸς τοῦ Καύστρου, ὅστις ἔκτισε τὸν μέγαν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ὠνόμασε τὴν πόλιν μετὸ ὄνομά του Ἐφεσον. Πλυτ.

ΕΦΙΠΠΟΣ, Ἀθηναῖος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμωδίας· εἴη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀριστοτέλους. Σώζονται ἀρκετὰ ἀποσπάσματα τούτου, ἐκδοθέντα εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἑλλήνων τραγωδιῶν, καὶ κωμωδιῶν τοῦ Γροτίου. Εἴη τὸ 360. Π. Χ.

ΕΦΟΡΟΣ ὁ Κυμαῖος, μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους, ἀφῆκε μίαν γενικὴν ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν ἐξηκολούθησαν, Διέλλος ὁ Ἀθηναῖος, Ψάων ὁ Πλατεὺς, Πρακλείδης ὁ ἐπικλειθεὶς Ποντικός, τὸ 340. Π. Χ.

ΕΦΟΥΔΙΩΝ, Παγκρατιαστής, Ἀρκάς, νικητὴς εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας.

ΕΦΡΑΪΜ, Σύρος τὸ γένος, ἀπὸ τὴν Νισίβιν τῆς Μεσοποταμίας, (διασπειρίφ) Ἐγεννήθη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

Βικενοότητος του ἠγάπησε τὸν μοναχικὸν βίον, καὶ ἔγινεν ἠγούμενος εἰς ἓνα μοναστήριον, πρότερον ὢν διάκονος τῆς ἐν Βέσση Εκκλησίας, ὅπου εἰς μίαν μεγάλην ἔλλειψιν σίτου, ἔκαμε πολλὴν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Κατεγίνετο δὲ εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν, εἰς προσευχὴν, μετὰ καὶ μελέτην τῆς γραφῆς. Κατὰ τὸν Ιερώνυμον, φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τὸ 378. Μ. Χ. ἐπὶ τοῦ Αυτοκράτορος Οὐλέντος. Σώζονται πολλὰ συγγράμματά του εἰς τὰς διαλέκτους, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Λατινικὴν, τὰ ὅποια εἶναι ἀκδεδομένα τὸ 1732, καὶ 1746.

ΕΦΡΑΪΟΣ, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, ἀπὸ τὴν Εὐβοίαν, ἐχθρὸς Φιλίππου τοῦ

Μακεδόνο. Οτε ὁ Φίλιππος ἐκυρίευσεν τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ ἀποφύγη τὸν κίνδυνον τῆς ἐκδικήσεως, αὐτοχειρίσθη. Δημ.

ΕΧΕΚΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Αἰγύνορος, φανευθεὶς ὑπὸ τοῦ Αχιλλέως, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος. Ομ.

ΕΧΕΤΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Ηπειροῦ, υἱὸς τοῦ Εὐχένορος καὶ τῆς Φλεγένας. Οὗτος εἶχε θυγατέρα ὀνόματι Μετόπην, ἣ ὅποια ἠπατήθη ὑπὸ τινος αἰχμαλώτου, καὶ ὁ σκληρὸς πατὴρ της καὶ ἀπάνθρωπος τὴν ἐτύφλωσε· τὸν δὲ αἰχμάλωτον στρατιώτην καλέσας, ἔκοψε τὰ αἰδιά του. Τέλος δὲ ἀπομανεὶς, κατέκοψε καὶ τὰς ἰδικὰς του σάρκας.

Z

ΖΑΔΡΙΑΔΗΣ, Σατράπης τοῦ βασιλέως Αντιόχου τοῦ μεγάλου, τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Αντιόχου, ἔγινεν ἀνεξάρτητος, καὶ ἐσύστησεν ἴδιον βασίλειον, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, υἱὸς τοῦ Δαρδάνου, ὅστις λέγεται ὅτι ἔκτισεν τὴν πόλιν Ζάκυνθον, ἐπὶ τῆς ὀμωνύμου νήσου. Πaus. Αρχ. 24.

ΖΑΔΕΥΚΟΣ, περίφημος νομοθέτης τῶν Λοκρῶν· ἔζη τὸ 500. Π. Χ. ἐστὶν μαθητὴς τοῦ Πυθαγόρου, ἔθεσε νόμον νὰ τυφλόνουν τὸν μοιχόν. Ο υἱὸς του ἔπεσεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ λαὸς κινούμενος εἰς συμπάθειαν, ἐζήτην νὰ τὸν συγχωρήσῃ, αὐτὸς ὁμῶς θέλων νὰ ἐκτε-

λεσθῆ ἢ ἀπόφασις τοῦ νόμου, ἐμοίρασε τὸ ἔγκλημα, καὶ διέταξε νὰ εὐγάλωσι τὸν δεξιὸν ἰδικόν του ὀφθαλμόν, καὶ τὸν ἀριστερὸν τοῦ υἱοῦ του· διὰ νὰ ἀποδείξῃ μὲ τοῦτο, ὅτι εἶναι καλὸς πατὴρ, καὶ καλὸς νομοθέτης· ἐμπόδισεν ἀκόμη τὰς γυναῖκας ἀπὸ τοῦ νὰ πίνουν κρασίον, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι εἶναι διωρισμέναι ἀπὸ ἱατροῦς.

ZAMÁNHES Βερνάδος, ἐνδοξὸς γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς Λατίνος. Οὗτος συνέγραψε διάφορα ποιήματα. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ραγουζαν, πόλιν τῆς Δαλματίας. ἔζη εἰς τὸν δέκατον ὀγδοὸν αἰῶνα. Μ. Χ.

ZÁMOΛEIS, κτήροισι ἀπὸ τοῦ Ζέ-